

عنوان مقاله:

تحلیل ساختار فضایی بافت فرسوده با تاکید بر انزوای فضایی و بهره گیری از روش چیدمان فضا

محل انتشار:

دومین کنفرانس سالانه پژوهش های معماری، شهرسازی و مدیریت شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

ساناز سعیدی مفرد - دکتری شهرسازی، عضو هیئت علمی دانشکده معماری و هنر، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

سوسن شیروانی مقدم - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشکده معماری و هنر، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

عاطفه براتی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشکده معماری و هنر، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

خلاصه مقاله:

بافت فرسوده گستره ای هم پیوند و با ریخت شناسی متفاوت است که در طی دوران در محدوده شهر یا حاشیه آن شکل گرفته و به نوعی به رکود و زوال تدریجی مبتلا شده است. پیچیدگی های کالبدی-فضایی این گونه بافت ها باعث شده است که سامان دهی آنها بدون توجه به ساختار فضایی تشکیل دهنده آن صورت پذیرفته و موجب انزوای کالبدی و به دنبال آن انزوای اجتماعی و اقتصادی شود. از جمله نظریه ها و روش هایی که به مطالعه ساختار و پیکربندی فضای شهری می پردازد و توانسته به نیازهای تحلیل ساختار فضایی شهرها پاسخ دهد، نظریه چیدمان فضا است. این نظریه مفهوم پیکره بندی فضایی را ارائه می کند و هدف آن تحلیل و درک الگوهای می باشد که فضاها و روابط فضایی مختلف از ورای آنها بایکدیگر ارتباط برقرار می کنند. هدف این مقاله، بررسی پدیده انزوای فضایی در ساختار فضایی بافت های فرسوده و ارتباط آن با ارزش های فضایی چیدمان فضا است. بدین منظور در این پژوهش در شهر مشهد، سه محله در بافت های فرسوده قدیم، شهری و روستا- شهری مورد آزمون قرار می گیرند و برای تحلیل ساختار فضایی آن ها از روش چیدمان فضا استفاده می شود. مراحل عملی کاربرد این تکنیک بدین صورت است که ابتدا با استفاده از این روش، نقشه محوری هر یک از محلات ترسیم گردیده و سپس چهار پارامتر اتصال، عمق، کنترل و همپیوندی هر یک از محلات محاسبه و با یکدیگر مقایسه می شود و نتایج و یافته ها به دو صورت نقشه و جداول توسط نرم افزار Depth map ارائه می گردد.

کلمات کلیدی:

بافت فرسوده، ساختار فضایی، انزوای فضایی، چیدمان فضا، شهر مشهد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/560800>

